

Po drugie, Sąd naruszył prawo w pkt 70–73 wyroku, orzekając, że wnoszący odwołanie nie znajdowali się w sytuacji porównywalnej z sytuacją pracowników, którzy zachowali prawo do korzystania z dni czasu podróży i zwrotu kosztów corocznej podróży.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo, orzekając w pkt 69 i 80–86 wyroku, że sporne przepisy nie naruszają zasady proporcjonalności.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 30 kwietnia 2019 r. w sprawach połączonych T-523/16 i T-542/16, Ardalic i in./Rada, wniesione w dniu 8 lipca 2019 r. przez Jakova Ardalica i in.

(Sprawa C-518/19 P)

(2019/C 357/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jakov Ardalic, Liliana Bicanova, Monica Brunetto, Claudia Istoc, Sylvie Jamet, Despina Kanellou, Christian Stouraitis, Abdelhamid Azbair, Abdel Bouzanih, Bob Kitenge Ya Musenga, El Miloud Sadiki, Cam Tran Thi (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi i T. Martin)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie odmowy dalszego przyznawania czasu podróży i zwrotu kosztów corocznej podróży skarżącym, począwszy od 2014 r.;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący podnoszą, że w zaskarżonym wyroku wielokrotnie naruszono prawo.

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo w pkt 65 i 73 wyroku, ograniczając zakres kontroli sądowej, jaką powinien przeprowadzić, do wypadków „oczywistych”.

Po drugie, Sąd naruszył prawo w pkt 68–71 wyroku, orzekając, że skarżący nie znajdują się w sytuacji porównywalnej z sytuacją pracowników kontraktowych, którzy zachowali możliwość skorzystania z czasu podróży i zwrotu kosztów corocznej podróży.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo, orzekając w pkt 67 i 78–84 wyroku, że sporne uregulowanie nie narusza zasady proporcjonalności.
